

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 326

Femte Session.

103die Møde.

Måndagen den 6te Marts Aften.

(Forts.)

Justitsministeren (fortsat): Forslaget under Nr. 4 kan jeg ikke have Noget imod, at nemlig Virkningen af den Brøde, der omtales i § 15 under Nr. 3, indskrænkes saaledes, at Brøden skulde være foregaaet i det sidste Aar. I det Lovforslag, som jeg havde forelagt det andet Thing, fandtes en saadan Indskrænkning, idet der nemlig var henblikst til en saadan Brøde, som var begaaet i den seneste Tjeneste, men Bestemmelsen angik rigtignok noget Mere; den angik ikke alene, at Tyendet havde forført Børnene til slette Handlinger, men ogsaa, at det ved Forsømmelse eller Skjodesløshed havde udsat dem for Fare. Denne sidste mindre Forseelse meente det andet Thing ikke burde have den Virkning, at den skulde kunne berøve Tyendet en senere Tjeneste; men saa antog man paa den anden Side, at, naar man indskrænkede Bestemmelsen til, at Tyendet havde forført Børnene til slette Handlinger, saa maatte en saadan Brøde ansees saa farlig for de Huusbønder, som havde Børn, med Hensyn til disses Moralitet, at Huusbonden maatte have Ret til at nægte at modtage et saadant Tyende, selv om Forseelsen var begaaet længer ere Tid tilbage. Der er under Nr. 7 stillet et Endringsforslag, som gaaer ud paa, at Posten Nr. 3 under § 15 ganske skulde gaae ud. Jeg troer nu med Hensyn til, hvad jeg nylig kom til at paapege om det Farlige, som der er i, at et Tyende tidligere havde forført sin Huusbøndes Børn til slette Handlinger, at man ikke vil kunne undvære den omhandlede Bestemmelse i Paragra-

phen; men dertil kommer endvidere, at der ikke til § 41 Nr. 6 er stillet et lignende Endringsforslag. Efter § 41 Nr. 6 har Huusbonden nemlig Ret til, naar Tyendet i en foregaaende Tjeneste har forledet Børnene til slette Handlinger, da at vise det bort, efterat det er kommet i Tjeneste; Huusbonden maa dog vel altsaa ogsaa have Ret til i det Diesblif, Tyendet skal tiltræde Tjenesten, naar han faaer den nævnte Forseelse at vide, strax at nægte at modtage det.

J. A. Hansen: Jeg deler Mening med forskellige af de ærede foregaaende Talere, som have fundet § 15 i det Hele taget temmelig farlig for Tyendet; men den ærede Rigsdagsmand, som tilligemed mig har stillet Forslaget under Nr. 7, har dog meent, at den kunde beholdes, fordi vi gaae ud fra, at den Huusbond, som vil bestjene sig af den Ret, der gives ham i § 15, dog nødvendigvis maa forudsættes at burde staffe Juridisk lovligt Beviis for, at de Grunde ere tilstede, hvorpaa han vil støtte sin Bortviisning. Jeg skulde imidlertid ønske, at den ærede Minister vilde yttre sig, om der dog ikke, for at Huusbonden kunde udøve en saadan Ret, maatte paalægges ham den Forpligtelse at staffe lovligt Beviis tilstede for, at det virkelig er Tilfældet, hvorfor han vil bortvise Tyendet. Ved at forudsætte dette, har det været min Mening, at saadant Beviis vel kunde staffles tilstede for, hvad der er anført under Nummerne 1, 2, 5, 6 og 7, idet flere af disse Tilfælde vilde ligge lige for Vinene og ikke behøve at bevises med Andet, idet Factum kan sees og med Hensyn til enkelte af dem let kan bevises. Posten under Nr. 4 har jeg ikke anseet for farlig, fordi jeg troer, at den aldeles ikke kan komme til Anvendelse; thi Huusbonden kan jo dog ikke, for i den han